

જલમભોમકા

-સ્વ. રસીક અવેરી

એહન, સુએજ, નેપલ્સ...એમ બંદરગાહો વટાવતી સ્ટીમર આગળ વધી. જીનોઆ આચ્યું. ત્યાંથી લંઘન પહોંચવા માટે રેલસફર. વીક્ટોરીયા સ્ટેશને ભાનુ અને આનંદ રુમાલ ફરકાવતાં ઉભાં હતાં. ચાર વરસે, એનાં લગ્ન પછી પહેલી જ વાર, દીકરી જમાઈને મળ્યો...

એક મહીનો પગપાળા રખાપણીમાં કાઢ્યો તે દરમીયાન હું લંઘનના મુખ્ય માર્ગોથી ઠીક ઠીક પાવરધો થઈ ગયો. એક વાર રોયલ ફેસ્ટીવલ હોલમાં રવીશંકરના સીતારવાદનનો કાર્યક્રમ હતો. ભાનુ-આનંદ સાડા છાયે કાર લઈને મને હાઈડ પાર્ક પાસે મળવાનાં હતાં. પછી 'કશ્મીર રેસ્ટોરાં'માં જમી પરવારી થીયેટર પર અમારે પહોંચી જવાનું હતું.

હું હાઈડ પાર્કમાં લટાર મારી રહ્યો હતો. લોકોના ટોળા આગળ એક પાકીસ્તાની ભારત વીરુદ્ધ ગાળો ઓકી રહ્યો હતો. બીજી બાજુ એક પાદરી બીજા ટોળાને સ્વર્ગ અને નરકની વાતો સમજાવી રહ્યો હતો. ત્યાં કોઈએ શુદ્ધ કાઠીયાવાડી લહેકામાં મને બુમ પાડી : "એ..એ..ઈ બચુભાઈ ! એ મોટાભાઈ!" આશ્વયથી મેં પાછળ જોયું તો નજર સામે એક વધુ મોટું આશ્વય ઉભું હતું : તપખીરીયા રંગનો ગરમ ચુડીદાર સુરવાલ, બંધ ગળાનો કોટ, માથે કાઠીયાવાડી સાઝે, હાથમાં હેવી ઓવરકોટ--એવો એક આદમી દોહતો આવી મારે પગે પજ્યો. પછી કહે, "કાં મોટાભાઈ ! તમે ક્યાંથી ? ઓળખાણ પડે છે ?"

હું ગુંચવાતો તેની સામે તાકી રહ્યો. અહીયાં લંઘનમાં, મને મારા બચપણના નામે બોલાવતો આ આદમી કોણ ! ત્યાં વળી એ જ બોલ્યો : "તમે મને ન ઓળખ્યો; પણ મેં તો તમને વરતી કાઢ્યા, હો ! તમે ભાવનગરમાં મામાને કોઠે રે'તા કે નઈ ? તમે કપીલભાઈ ઠક્કરના ભાણેજ બચુભાઈ જ ને ? યાદ છે-આપણે શેરીમાં હારે રમતા ? ઓદા વાળીયાને હાટેથી ભાગ લઈને આતા ! હું કાનજી ખવાસ."

અને એકાએક સ્થળકાળનો ઓછાયો મારી નજર સામેથી ઓસરી ગયો--કાનજી અનેસંગ ખવાસ ! અમારી શેરીમાં રહેતો. બચપણમાં અમે ભેળા રમેલા. "અરે...અરે, કાનજી ! તું અહીયાં ક્યાંથી, ભાઈ ?" કહેતોકને હું એને ભેટી પણ્યો. મારો લંગોટીયો ભાઈબંધ ! એયે મને જોઈને ખુશ ખુશ હતો. કહે, "હું તો આંઈ તૈણ વરહથી સું, દાક્કતર સા'બની હારે. મેં તમને આબાદ વરતી કાઢ્યા, હો મોટાભાઈ ! વાળ ધોળા થયા; પણ અણહાર નો ભુલાય !"

સરક પાસેના બાંકડે અમે ગોઈવાયા, અલકમલકની વાતે વળગ્યા.

"ઈ જમાનો થાવો નથ, હો મોટાભાઈ ! હવે તો દેશમાંયે સંધૂય ફરી જ્યું. ઈ બોર તળાવ ને ઈ પીલ ગાર્ડન, ઈ ગંગાજળીયાનું દેરું ને ઈ તખતેશરની મોજું, ઈ દાલમશાલી ને ભડેકીયાં પાન ખાવાનો ટેસ...ઈ હંધૂય હવે થાવું નથ ! મારા કરમમાં જ વદ્દીયા નઈ. તમે મુંબી જ્યા ને હું રઈ જ્યો ભજ્યા વનાનો કોરોધાકોર. પછી વાળુકડવાળા રામજીભા શેઠને ન્યાં ચાકરી રઈ જ્યો. એને વરહ થયાં ચાળી ઉપર બે. આ દાક્કતર સા'બ એમના દીકરા-- ઈની હારે તૈણ વરહથી આંઈ કણે સું."

મેં કહ્યું, "કાનજી, તું તો નસીબદાર, ભાઈ ! વગર ભજ્યે અહીં લંઘનમાં લહેર કરે છે, ત્યારે ભલભલાને તો અહીં આવવાની પરમીટેય મળતી નથી." તો કહે, "ઈ તો સંધોય ઠીકોઠીક સે, માટાભાઈ. હું તો રામજી અદા હારે આપણો સંધોય મલક ફરી વળ્યો, શેઠ એ..ઈ..ન રુપાળી ચાર ધામની જાત્રા કરાવી. ને ગંગા મા તો જાણો અંબાનો અવતાર જોઈ લ્યો. ચાકર માતરને પંડ્યનાં જણ્યાંની જેમ જાળે, હો મોટાભાઈ ! ઈ સાચકલાં માણહું ને ઈ જમાનો હવે થાવાં નથ. આ તો અદાએ પરાળે દાક્કતરસા'બની ભેળો મેલ્યો ને મેં જીભ કસરી કે પંડ હાટે જાળવીશ, એટલે રે'વું પડે. બાકી આપણો મલક ઈ આપણો મલક, બીજાં સંધાંય ફંઝાં. જલમભોમકા ક્યાંય થાવી નથ !"

કાનજી હોક્ટર શેઠની સાથે લંઘન આવ્યો. પેડીંગનમાં હોક્ટર પાંચ વરસ માટે છે. હજુ બે વરસ કાઢવાનાં. પણ એનું મન ભટકે છે એની ‘જલમભોમકા’માં. મેં કહ્યું, “ મારી દીકરી ભાનુ અહીં ચાર વરસથી છે, એને મળવા આવ્યો છું.”

વાતોમાં વખત ક્યાં વીતી ગયો તેની ખબર ન પડી. આનંદની મોટરનું હોર્ન સરક પરથી સંભળાયું એટલે મેં કહ્યું, “કાનજી, તુંથે આજે અમારી બેળો જમવા ચાલ.”

રેસ્ટોરાંમાં અમે ગોઠવાયાં. કાનજીએ છરી-કાંટાથી અદ્ભુત જમવા માંજ્યું. બધી ઓટીકેટ એ બરાબર જળવતો. જમતાં જમતાં કાનજી ભાનુને કહે, “દીકરી મારી, તું અહીં ચાર વરસથી; પણ મને તો ખબરેય નંદી. તારે અહીં કોઈ વાતે મુંજાવું નંદી. અહીંઓપટીએ આ કાનજીને, બસ, એક ફોન કરી દેવો. મારી તો આપ્યું ટાઢી થૈ આ તમારી શીવ-પારવતી જેવી જોડી જોઈને !” એને જ્યારે ખબર પડી કે આનંદને ગુજરાતી નથી આવડતું, ત્યારે એની સાથે હીંદીમાં ફેંકવા માંજ્યું. કહે, “તુમ તો સા’બ બધા નસીબવાળા હોંકે ! અમારી છોડી રતન જૈસી હે. કામ પડે તો હમકો, બસ, એક ટેલીફોન કર દેના. હમ તો તુમારા કાકાળ લગતા. કોઈ વાતસે મુંજુના નંદી !”

જમવાનું પુરું થયું એટલે અમે અંદર હાથ ધોવા ગયાં. પાછાં આવી કોઝી પીવા બેઠાં ત્યારે કાનજી અંદર ગયો. અમે બીલની રાહ જોતાં બેઠાં હતાં, ત્યાં વેઈટર બીલ અને પરચુરણ સાથે હાજર થયો અને ડીશ કાનજી સામે ધરી. અમે અંદર ગયાં ત્યારે કાનજી કાઉન્ટર પર પૈસા સરકાવી આવ્યો હશે ! ટીપનો હીસાબ ગણી એણે પાંચ શીલીંગ ડીશમાં રહેવા દીધા.

મેં કહ્યું, “કાનજી, આ શું ? તું તો અમારો મહેમાન--તારાથી પૈસા અપાય જ નહીં !” તો કહે, “દીકરી-જમાઈને પહેલી વાર જોયાં, મોટાભાઈ ! કંઈ બોલો તો મારા ગળાના સમ !” એ ભોળા માણસને શું કહેવું ? વળી પાંચ પાઉન્ની નોટ કાઢી ભાનુના હાથમાં આપવા માંડી. મેં કહ્યું, “ અરે, અરે... આ તું શું કરે છે ?” તો કહે, “ઈ તો વે’વારની વાત સે, મોટાભાઈ ! એમાં તમારાથી કંઈ બોલાય જ નંદી. લઈ લે, દીકરી ! તને જમાડીને કાપું કરવું જોયે મારે. તારા બાપુને હું નાનપણમાં બેળા રમતા, ઈ વે’વારે હું તારો કાકો થાઉિ .”

અમારી સૌની અંખોમાં જળજળીયાં આવી ગયાં. ભાનુ ઉભી થઈ, વાંકી વળી કાનજીને પગે લાગી. વીલીન થતા જતા જમાનાના અવશેષ જેવા આ સાચકલા માણસની ભાવનાની અવગણના કરવાની એનામાં હીમત શેં પડે ?

ઇંટાં પણ્યાં ત્યારે કાનજીના મોંમાં, બસ, એક જ વાત હતી : “આપણા મલક જેવો મલક થાવો નથી, હો મોટાભાઈ ! આંઈકણે મારા જેવાને નો સોરવે; પણ જીભ કસરી એટલે રે’વું પડે. બાકી જલમભોમકા ઈ જલમભોમકા !”

-સ્વ. રસીક જવેરી

સ્વ. રસીક જવેરીના લંઘનના પ્રવાસ-વાળનના પુસ્તક ‘અલગારી રખાપણી’માંથી સાભાર....(પ્રકાશક : નવભારત સાહીત્ય મંદીર, -દેરાસર પાસે, ગાંધી રોડ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧, ઈ-મેલ : info@navbharatonline.com પૃષ્ઠ : ૧૨૪, મુલ્ય : ૬૫ રૂપીયા)

પ્રથમ પ્રકાશન વર્ષ : ૧૯૯૮. પછી તેની કુલ તેર આવૃતી થઈ.. ! આજે તો લાખ્યો ગુજરાતી પરીવારોએ લંઘન જોયું પણ હશે; પણ આજથી ચાર દાયકા પર પ્રકાશિત થયેલા આ પુસ્તકે લાખ્યો વાચકોને ઘરબેઠે લંઘનની તાદ્દશ મુસાફરી, રમતીયાળ અને રોચક શૈલીમાં મફતના ભાવે રોમાંચિત રાખે તે રીતે કરાવેલી. ૧૯૯૮થી દર શાનીવારે ‘મુંબઈ સમાચાર’માં શરૂ થયેલ આ ધારાવાહીક પ્રવાસકથાએ લાખ્યો ગુજરાતી વાચકોને જકડી રાખેલા. આજે તો વીદેશ પ્રવાસ-વાળનના સેંકડો પુસ્તકો ગુજરાતીમાં ઉપલબ્ધ છે; પણ આ પુસ્તક જેવી મોહિની જવલેજ કોઈ જગાવી શક્યું હોય.. ‘ગુજરાતીમાં પ્રવાસ-વાળનો પ્રમાણમાં ઓછાં છે’ એવું કાકાસાહેબનું મહેણું આ પુસ્તકે કંઈક

અંશે ટાજ્યું અને કાકાસાહેબે જ રસીકભાઈને લખ્યું : ‘તમારી નીખાલસ સરળ શૈલી તો મને ખુબ ગમી. કથા કહેવાની છટા મનને સ્પર્શી ગઈ. ’સુરેશ દલાલકહે, ‘ગાંધીમાં તમે જાળો ‘કવીતા’ લખી છો.’....

સ્વ. રસીક ઝવેરી : પરીચય

◆જન્મ : ૨૪ ઓક્ટોબર ૧૮૯૧

◆અવસાન : ૧૨ ઓક્ટોબર ૧૯૭૨

- ◆ ૧૮૯૮થી ૧૯૫૦ ઝવેરાતનો ધંધો ◆ ૧૯૫૧ પછી ‘ગ્રંથાગાર’ પ્રવર્તક પુસ્તકાલય શરૂ કર્યું. ‘ગ્રંથાગાર’ માસીકનું પ્રકાશન. ‘અખંડ આનંદ’ અને ‘સમર્પણ’ના તંત્રી વીભાગમાં કામ કર્યું.
- ◆ ‘ભારતીય વીધાભવન’ના નાટ્ય વીભાગ, ‘કલા-કેન્દ્ર’ના પ્રચાર અધીકારી તરીકે ત્રણ વર્ષ.
- ◆ ૧૯૬૫-૬૮ એમ બે વાર લંઘનનો પ્રવાસ કરી દોઢેક વરસ ત્યાં રહ્યા. ૧૯૬૮માં ‘અલગારી રખાપણી’ અને ૧૯૭૦માં ‘સફરનાં સંભારણાં’ એમ બે પુસ્તકો બાદ ‘મુંબઈ સમાચાર’માં વાચકોની જબ્બર લોકચાહના મેળવનાર એમની કટાર ‘દીલની વાતો’નાં ત્રણ પુસ્તકો તેમજો આપ્યાં.

-ઉત્તમ ગજીજર (સુરત) અને બળવંત પટેલ (ગાંધીનગર)

‘ઉત્તમ ગજીજર’માં અને ‘વીજ્યા’ ફૈન્ટમાં અક્ષરાંકન : uttamgajjar@hotmail.com
‘સન્દેશ-મહેશીલ’ -- વર્ષ : ત્રીજું -- અંક : ૧૩૭ -- January 20, 2008

શુક્રવાર ૧૩મી જાન્યુઆરી ૨૦૦૭ના દીને મુંબઈ ખાતે ગુજરાતીલેક્સિકોનના થયેલા પ્રથમ લોકાર્પણને બે વરસ પુરાં થયાં. આ બે વરસમાં ૬,૩૭,૫૦૦ જેટલા ભાષાપ્રેમીઓએ અત્યાર સુધીમાં <http://www.gujaratilexicon.com> લેક્સિકોનની મુલાકાત લીધી. આપને અને આપ મારફત આપના મીત્રોને પણ લેક્સિકોનની આ નવી interfaceની મુલાકાત લેવાનું નીમંત્રણ છે. વીશ્વનાં કરોડો ગુજરાતી ભાઈ-બહેનો સુધી આ સંદેશો પહોંચાડવામાં સહાય કરી, આપને પણ ગુજરાતી ભાષાની અમૃત્ય સેવાના પુણ્યના અધીકારી બનવા વીનંતી.

વપરાશકારોના મળેલાં મુલ્યવાન સુચનો અનુસાર અમે www.gujaratilexicon.com ના ઉઘડતે પાને જ અમારું ‘સરસ ગુજરાતી સ્પેલયેકર’ આકૃતી સાથે ડાઉનલોડ લીક જોડી મુક્યું છે. આપ તે ડાઉનલોડ કરો અને તેની ક્ષમતા ચકાસી સુચનો મોકલો એવી વીનંતી કરીએ છીએ. આપ સૌના સહયોગ થકી સન્દેશ-મહેશીલના ૪,૧૦૦ જેટલા વાચકો થયા અને રોજેરોજ નવાં નામો ઉમેરાતાં જાય છે એ પુરવાર કરે છે કે, દેશવીદેશમાં ગુજરાતી વાચનના રસીયા બધું મોટી સંખ્યામાં છે.

સૌનો આભાર.. અમારી સંને ઈ-મહેશ્વિલની અત્યાર સુધીની જુની સઘળી પીડીએફ ફાઈલો
 અમારી વેબસાઇટ <http://gujaratilexicon.com/index.php?action=downloadSeM>
 પરથી સરળતાથી ડાઉનલોડ થઈ શકશે. આ જ વેબ સાઇટ પરથી લોક્સીકોન અને શ્રી વીપુલ કલ્યાણી
 તરફથી લંડનથી પ્રકાશીત થતા ‘ઓપીનીયન’ માસીકના કેટલાક નમુનાના અંકોની અને શ્રી. પ્રવીષ
 વાધાણી (મેલ્બોર્ન-ઓસ્ટ્રેલીયા) તરફથી પ્રકાશીત થતા ‘માતૃભાષા’ માસીકની મુલાકાતે પણ જઈ
 શકાશે..

● મધુરેણ સમાપયેત્તુ ●

બેટા અહીં પાછો આવી જા, એ દેશમાં હવે શું દાટ્યું છે?

હવે, તો અહીં પણ જાત જાતનાં જંક કુડ મળો છે!

પે-સીલે-નીથા-અમેરિકામાં વસેલા અમદાવાદી કર્ટુનીસ્ટ શ્રી. મહેન્દ્રભાઈ શાહનો

ઈ-મેઈલ સંપર્ક: mahendraaruna@msn.com

એમનો પરીચય પામવા અને એમનાં ખુલ્લ બધાં કર્ટુન્સ માણવા જુઓ એમની

web site : www.ameamericanam davadi.com

‘ઉત્તાજોહણી’માં અને ‘વીજ્યા’ ફીન્ટમાં અક્ષરાંકન: uttamgajjar@hotmail.com
 ‘સંને ઈ-મહેશ્વિલ’ -- વર્ષ: ત્રીજું -- અંક: 137 -- **January 20, 2008**